

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA PIŁY

z dnia r.

w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180), z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. 114 poz. 946) oraz o stwierdzenie niezgodności przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i 2180) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180) z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. 114 poz. 946)

Na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 188 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114 poz. 946), uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności:

- 1) ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180):
 - a) z zasadą rozpatrywania projektu ustawy w ramach trzech czytań sejmowych wynikającą z art. 119 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2012 r. poz. 32 z późn. zm.¹⁾) mającego swoje konstytucyjne umocowanie w art. 112 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej formułującą nakaz działania organów władzy publicznej w granicach i na podstawie prawa, w tym także w granicach regulaminowych wyznaczających zasady i tryb procedury prawodawczej,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej uchwały zostały ogłoszone w M.P. z 2012 r. poz. 819, z 2013 r. poz. 62, z 2014 r. poz. 374 i 1079, z 2015 r. poz. 31, 550, 1130, 1212 i 1136, z 2016 r. poz. 349, 512, 616, 634 i 1178 oraz z 2017 r. poz. 262 i 420.

w związku ze standardami demokratycznego państwa prawnego wynikającymi z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – ze względu na naruszenie procedury jej podjęcia polegające na nadmiernie szybkim tempie prac ustawodawczych zaprzeczającym konstytucyjnemu standardowi trzech czytań projektu ustawy, w sytuacji gdy regulowana materia oraz okoliczności sprawy nie uzasadniały szybkiego procedowania projektu ustawy, a przeciwnie przemawiały za koniecznością przeprowadzenia rzetelnej debaty parlamentarnej z udziałem strony samorządowej i społecznej;

- b) ze standardami demokratycznego państwa prawnego wynikającymi z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej formułującą nakaz działania organów władzy publicznej w granicach i na podstawie prawa, w tym także w granicach ustawowych wyznaczających zasady i tryb procedury prawodawczej, w związku z art. 3 pkt 5 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 90, poz. 759) oraz w związku z wyrażoną w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą współdziałania władz i zasadą dialogu społecznego - ze względu na naruszenie procedury jej podjęcia polegające na niezasięgnięciu wymaganej ustawowo opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego do projektu ustawy;
- c) z zasadami poprawnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z zasadami procesu legislacyjnego, wynikającymi z uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, mającym swoje konstytucyjne umocowanie w art. 112 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej formułującą nakaz działania organów władzy publicznej w granicach i na podstawie prawa, w tym także w granicach regulaminowych wyznaczających zasady i tryb procedury prawodawczej – ze względu na nieprzygotowanie, a w konsekwencji niedołączenie do projektu ustawy, projektów rozporządzeń o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania

wprowadzanych ustawą nowelizującą zmian prawnych, a także ze względu na dołączenie do projektu ustawy uzasadnienia niespełniającego szeregu wymagań regulaminowych;

- 2) art. 24b ust. 1 i 2, art. 24c ust. 1, 2 i 3 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i 2180), dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencję do zatwierdzenia taryfy, w związku z art. 24 ust. 1, 4, 5, 8 i 9a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków uchylonymi art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim pozbawiają wójta oraz radę gmin ich dotychczasowych kompetencji w procedurze zatwierdzenia taryfy, z art. 15 ust. 1 i art. 16 ust. 2 w związku z art. 165 ust. 2, art. 166 ust. 1 oraz art. 169 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wyrażoną w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą pomocniczości - przez to, że naruszają pozycję ustrojową gminy jako podstawowej jednostki samorządu terytorialnego oraz zasadę jej samodzielności, ograniczając zdolność gminy do wykonywania jej obowiązkowego zadania własnego – zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – w zakresie dotyczącym kształtowania polityki cenowej świadczonych usług użyteczności publicznej, ewentualnie, że przedmiotowe naruszenie wykracza poza konstytucyjnie wyznaczone granice ingerencji ustawodawcy w samodzielność gminy;
- 3) art. 24c ust. 4 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencję do ustalenia tymczasowej taryfy, w związku z art. 24 ust. 1, 4, 5, 8 i 9a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym

odprowadzaniu ścieków uchylonymi art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim pozbawiają wójta oraz radę gmin ich dotychczasowych kompetencji w procedurze zatwierdzenia taryfy, z art. 15 ust. 1 i art. 16 ust. 2 w związku z art. 165 ust. 2, art. 166 ust. 1 oraz art. 169 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wyrażoną w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą pomocniczości – przez to, że naruszają pozycję ustrojową gminy jako podstawowej jednostki samorządu terytorialnego oraz zasadę jej samodzielności, ograniczając zdolność gminy do wykonywania jej obowiązkowego zadania własnego – zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – w zakresie dotyczącym kształtowania polityki cenowej świadczonych usług użyteczności publicznej, ewentualnie, że przedmiotowe naruszenie wykracza poza konstytucyjnie wyznaczone granice ingerencji ustawodawcy w samodzielność gminy;

- 4) art. 24i ust. 1, 2 i 4 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencję do zatwierdzenia cen i stawek opłat w okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo–kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo–kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, w związku z art. 24a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków uchylonymi art. 1 pkt 7 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim pozbawiają wójta oraz radę gmin ich dotychczasowych kompetencji w procedurze zatwierdzania ww. cen i stawek opłat, z art. 15 ust. 1 i art. 16 ust. 2 w związku z art. 165 ust. 2, art. 166 ust. 1 oraz art. 169 ust. 1

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wyrażoną w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą pomocniczości - przez to, że naruszają pozycję ustrojową gminy jako podstawowej jednostki samorządu terytorialnego oraz zasadę jej samodzielności, ograniczając zdolność gminy do wykonywania jej obowiązkowego zadania własnego – zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – w zakresie dotyczącym kształtowania polityki cenowej świadczonych usług użyteczności publicznej, ewentualnie, że przedmiotowe naruszenie wykracza poza konstytucyjnie wyznaczone granice ingerencji ustawodawcy w samodzielność gminy;

- 5) art. 24b ust. 1 i 2, art. 24c ust. 1, 2 i 3 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencje nadzorcze nad działalnością samorządu gminnego w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, z art. 171 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – przez to że wyposażają w kompetencje nadzorcze podmiot inny niż wskazane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy nadzoru nad samorządem terytorialnym oraz nakazują mu sprawowanie nadzoru na podstawie kryterium celowości, pomimo że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zastrzega, że nadzór nad samorządem terytorialnym może być sprawowany wyłącznie w oparciu o kryterium legalności;
- 6) art. 24c ust. 4 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencje nadzorcze nad działalnością samorządu gminnego w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, z art. 171 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - przez to że wyposażają w kompetencje nadzorcze podmiot inny niż wskazane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

organy nadzoru nad samorządem terytorialnym oraz nakazują mu sprawowanie nadzoru na podstawie kryterium celowości, pomimo że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zastrzega, że nadzór nad samorządem terytorialnym może być sprawowany wyłącznie w oparciu o kryterium legalności;

- 7) art. 24i ust. 1, 2 i 4 oraz art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dodanych art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim wyposażają organ regulacyjny w kompetencje nadzorcze nad działalnością samorządu gminnego w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków z art. 171 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - przez to że wyposażają w kompetencje nadzorcze podmiot inny niż wskazane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy nadzoru nad samorządem terytorialnym oraz nakazują mu sprawowanie nadzoru na podstawie kryterium celowości, pomimo że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zastrzega, że nadzór nad samorządem terytorialnym może być sprawowany wyłącznie w oparciu o kryterium legalności.

2. Postanawia się objąć przedmiotem zaskarżenia, o którym mowa w ust. 1, także przepisy art. 24c ust. 5, 6 i 7, art. 24d ust. 1, 2, 3 i 4, art. 24e ust. 1 oraz art. 24f ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z ich funkcjonalnym związkiem z przepisami, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7.

§ 2. 1. Do występowania i podejmowania w imieniu i na rzecz Rady Miasta Piły wszelkich czynności w toku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie z wniosku, o którym mowa w §1, w tym do jego sporządzenia i wniesienia, upoważnia się radcę prawnego, prof. UAM dr hab. Krystiana M. Ziemskiego, współnika w kancelarii Dr Krystian Ziemiński & Partners Kancelaria Prawna spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu, przy ul. Strusia 10, 60–711 Poznań.

2. Pełnomocnik, o którym mowa w ust. 1, upoważniony jest do udzielania dalszych pełnomocnictw w zakresie określonym w ust. 1.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie
do UCHWAŁY NR
RADY MIASTA PIŁY
z dnia r.

w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180) z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114 poz. 946) oraz o stwierdzenie niezgodności przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i 2180) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180) z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114 poz. 946)

W dniu 27 października 2017 r. Sejm RP uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 12 grudnia 2017 r. dokonując szeregu zmian o charakterze ustrojowym w dotychczas obowiązującej ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Podstawowym założeniem ww. ustawy nowelizującej była rewizja dotychczasowych zasad i trybu sprawowania nadzoru nad świadczeniem usług w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Ustawodawca postanowił wprowadzić instytucję organu regulacyjnego, któremu przekazano część instrumentów prawnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które dotychczas pozostawały w gestii organów gminy. Funkcję organów regulacyjnych powierzono terenowym organom administracji rządowej – dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Na mocy ww. nowelizacji ustawodawca zdecydował m.in. o odebraniu organom gmin jednych z ich podstawowych kompetencji związanych z realizacją zadania zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – kompetencji do zatwierdzania taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków – oraz o ich przekazaniu organom regulacyjnym.

Tym samym pomimo tego, iż wolą ustawodawcy zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, jako zadanie własne, realizowane ma być nadal – podobnie jak przed nowelizacją – przez gminy we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność – kluczowe w tym zakresie kompetencje zostały przekazane ustawą nowelizującą na rzecz organów administracji rządowej.

Przyjęte w ww. zakresie rozwiązania ustawowe naruszają szereg przepisów Konstytucji RP, w szczególności:

1. zasadę subsydiarności - przez to, że w sposób nieuzasadniony, w szczególności nieznajdujący oparcia w charakterze zadania, którego dotyczą, i bez przeprowadzenia dialogu ze stroną samorządową, dokonują przesunięcia kompetencji ze struktur zlokalizowanych bliżej obywatela (samorządu gminnego) na szczebel dalej od niego oddalony (administracji rządowej);
2. zasadę decentralizacji i zasadę udziału samorządu w sprawowaniu władzy publicznej - przez to, że pozbawiają samorząd gminny instrumentów władczych gwarantujących mu rzeczywistą zdolność do wykonywania powierzonych mu zadań publicznych, przy równoczesnym pozostawieniu po ich stronie odpowiedzialności z tytułu ich realizacji;
3. zasadę samodzielności zadaniowo-kompetencyjnej samorządu terytorialnego – przez to, że uzależniają realizację zadań gminy od rozstrzygnięć podejmowanych przez organy administracji rządowej.

Nadto, z uwagi na fakt, że konstrukcja normatywna udzielonej organowi regulacyjnemu kompetencji do zatwierdzania taryf pozwala na jej zakwalifikowanie jako instrument nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, obejmowane przedmiotem zaskarżenia przepisy naruszają także w sposób literalny konstytucyjny reżim sprawowania tego nadzoru, z uwagi na to że:

1. wyposażają w kompetencje nadzorcze organy inne niż konstytucyjnie wskazane organy nadzoru nad samorządem terytorialnym;
2. opierają sprawowanie nadzoru przez organy regulacyjne na dwóch kryteriach: legalności i celowości, z których drugie nie mieści się w dopuszczonych Konstytucją RP kryteriach sprawowania nadzoru nad samorządem terytorialnym.

Niezależnie od merytorycznej niezgodności uchwalonych zmian ustawowych z Konstytucją RP, wskazać należy, że również sama ustawa nowelizująca została podjęta przez Sejm RP w sposób rażąco naruszający konstytucyjne zasady i tryb prac ustawodawczych.

W toku parlamentarnego procesu legislacyjnego nad projektem ustawy nowelizującej naruszono w szczególności:

1. konstytucyjny standard tempa prac prawodawczych – jako że całe prace ustawodawcze nad projektem ustawy nowelizującej odbyły się w ramach jednego posiedzenia Sejmu RP trwającego łącznie trzy dni. W konsekwencji, czynności podejmowane w toku procedury ustawodawczej podejmowane były w sposób instrumentalny, bez zachowania adekwatnych do regulowanej materii i stopnia jej skomplikowania przerw, które umożliwiałyby przeprowadzenie posłom niezbędnej refleksji nad proponowanymi rozwiązaniami normatywnymi w kontekście formułowanych przez różne strony sporu politycznego argumentów, a w dalszej kolejności przeprowadzenie rzetelnej debaty parlamentarnej;
2. ustawowy wymóg opiniowania projektów ustaw dotyczących problematyki samorządu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego mający swoje konstytucyjne zakotwiczenie w zasadzie dialogu społecznego – jako że pomimo wystąpienia przez projektodawców o opinię Komisji na etapie prac rządowych, projektowi nadano dalszy bieg przed jej uzyskaniem i przed upływem ustawowego terminu na jej wyrażenie. W konsekwencji, ustawa została uchwalona bez wymaganego prawnie udziału strony samorządowej, choć regulowana nią materia w sposób bezpośredni kształtuje sytuację ustrojową samorządu gminnego;
3. wymogi formalne stawiane projektom ustaw wnoszonych do Sejmu RP, w szczególności dotyczące ich uzasadnienia, których celem jest m.in. legitymacja merytoryczna projektowanych rozwiązań. W konsekwencji, posłowie nie mieli możliwości dokonania wnikliwej oceny i analizy projektu celem podjęcia świadomej i odpowiedzialnej decyzji ustawodawczej zgodnie ze sprawowanym mandatem.

Ww. naruszenia proceduralne towarzyszące uchwaleniu ustawy nowelizującej doprowadziły do zaprzeczenia fundamentalnej z punktu widzenia Konstytucji RP zasady demokratyzmu w podejmowaniu decyzji ustawodawczych.

Mając na uwadze wyżej wskazane argumenty, co do niekonstytucyjności merytorycznej uchwalonych zmian ustawowych oraz niekonstytucyjności trybu ich wprowadzenia do polskiego porządku prawnego, oraz fakt, że dotyczą one bezpośrednio zakresu działania Rady Miasta Piły, podjęcie niniejszej uchwały uznać należy za uzasadnione.

PREZYDENT MIASTA PIŁY

dr inż. Piotr Głowski